

בש"פ 108/19 - פלונית נגד מדינת ישראל, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 108/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

העוררת:

פלונית

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. פלוני

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה
בתפ"ח 57623-06-15 שניתנה ביום 2.1.2019 על
ידי כבוד השופטים: ר' שפירא, א' אליקים, ת' נאות פרי

בשם העוררת:

פלונית

בשם המשיבה 1:

עו"ד קרן רוט

בשם המשיב 2:

עו"ד מיכאל כרמל; עו"ד דן אסלנוב

החלטה

1. מונח לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (תפ"ח 57623-06-15, כב' הנשיא ר' שפירא, סגן הנשיא א' אליקים והשופטת ת' נאות פרי), לפיה נדחתה בקשה לפרסם ללא פרטים מזהים פסק דין, בגדרו זוכה משיב 2

עמוד 1

מעבירות מין בבנות משפחתו.

בית המשפט המחוזי התייחס לאיזון הרלוונטי בבקשה מעין זו, תוך ציון כי: "איננו רואים אפשרות מעשית להתיר את פרסום פסק הדין בלא שהפרסום יוביל לחשיפת הדמויות המעורבות...". בסיום ההחלטה, בית המשפט המחוזי התיר לפרסם חמש שורות, לפיהן משיב 2 זוכה מעבירות מין, שעל פי הנטען בוצעו נגד בנות משפחה, וניתן צו איסור פרסום לגבי פרטי המעורבים.

2. בפתח הדיון שהתקיים הבהרתי לעוררתי, היא גלי צה"ל, שהגם שאין חובה, מוטב שבהליך כזה יהיה ייצוג על ידי עורך דין. מדובר בסוגיה משפטית הדורשת איזון בין שיקולים שונים; ובקיאיות בהלכות ובסעיפי החוק עשויה לתרום לתוצאה לה שואפת העוררתי. זאת מבלי להביע עמדה.

לגופו של עניין, נראה שלא יהיה נכון להשאיר את ההחלטה של בית המשפט המחוזי כפי שהיא. זאת במובן שאינני בטוח אם העניין זכה לייצוג הרצוי מטעם העוררתי. ניתן היה להציג לערכאה קמא הצעה לפרסום שתשיג את מטרת הפרסום, תוך שמירה על זכויות המעורבים הרלוונטיים במקרה ואי חשיפת פרטים מזוהים לגביהם. הואיל והצעה כזו לא הוצגה לבית המשפט המחוזי, וכפי שצוין על ידו – מדובר בעניין מורכב, אין בהחלטה זו להסתייג מהחלטת בית המשפט המחוזי, על פי מתווה הדיון שהתקיים. עם זאת, לנוכח טענת העוררתי כי המתלוננות מצטרפות לבקשה, נראה לי שלא יהיה נכון למנוע דיון נוסף בעניין, כפי שהובהר.

נקודה נוספת וחדשה היא שהוגש ערעור על ידי הפרקליטות על הכרעת הדין. כך שפסק הדין שניתן על ידי ערכאה קמא איננו סופי. להשלמת התמונה יואר כי עמדת באת כוח הפרקליטות בהליך דנן הייתה כי יש לפרסם את המקרה, כמבקשת העוררתי, וזאת מבלי לפגוע בטוהר הליך הערעור. הסנגור התנגד לשינוי היקף הפרסום, אך לא התנגד, כמו הצדדים האחרים, להצעה הרשומה מעלה.

סוף דבר, הערר מתקבל במובן זה שאין בהחלטת בית המשפט המחוזי למנוע מהעוררתי, או מגורם מתאים אחר, לפנות לבית המשפט המחוזי בעניין הפרסום, תוך הצגת הצעה שאמורה לשקף את האינטרסים הנוגדים. היה ותוגש הצעה כזו, חזקה על בית משפט כי ישקול את כל השיקולים הרלוונטיים. שוב אבהיר כי אין בהחלטה זו להביע עמדה, למעט כך שראוי, בכפוף להגשת הצעה קונקרטית, לאפשר דיון נוסף בעניין.

3. בהתאם לאמור, הערר נדחה.

14.2.2019

ש ו פ ט